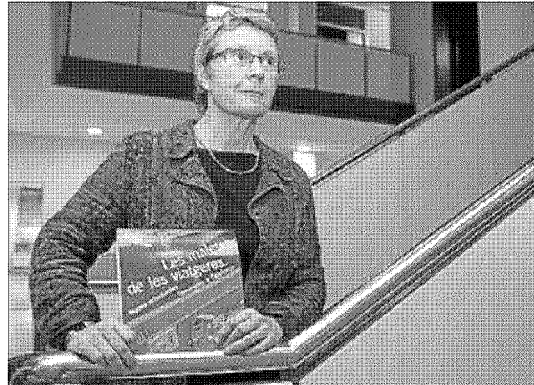


Entrevista

FRANCESC CASALS



«La dona immigrant no és un menys, sinó un més»

Marta Selva

PRESIDENTA DE L'INSTITUT CATALÀ DE LES DONES

CRISTINA SAVALL
BARCELONA

Marta Selva (Barcelona, 1953) va presentar ahir el calendari *Les maletes de les viatgeres. Noves referències femenines a Catalunya*. La publicació rendeix homenatge a dones valentes, com la intel·lectual marroquina Fátima Al-Fihri i l'activista social de la Xina Soong Ching-Ling, que posen en relleu la dura lluita quotidiana de moltes immigrants que busquen un futur millor a la nostra terra.

—¿L'objectiu del calendari?

—Les protagonistes han sigut proposades per col·lectius de dones immigrades de Catalunya. Formen part de les genealogies femenines dels seus països d'origen i poden ser referències d'identitat compartides. Es tracta de donar visibilitat als referents de les dones d'altres països.

—¿L'ha sorprès especialment alguna d'elles?

—Totes! Són intel·lectuals, impulsores de cultura, activistes sindicals i polítiques, pedagogues i científiques. Jo no les coneixia, i gràcies a aquesta iniciativa moltes persones les coneixeran. És important globalitzar aquests coneixements. Estem preparant una exposició, a la qual s'aniran incorporant nous plafons. Les maletes s'han d'obrir, hem d'aprendre del que porten dins. L'objectiu és la integració per les dues parts.

—¿Una dona immigrant ho té encara més difícil?

—Depèn de la seva situació administrativa. Hem de fer efectiu que aquest procés de participació no s'embussi i puguin formar part

en igualtat de drets i de deures de la realitat intercultural de Catalunya. Les dones immigrants no s'han de mirar com un menys sinó com un més.

—Moltes fan tornos de 12 hores per enviar diners a uns fills que viuen a l'altra banda de l'Atlàntic.

—Sí, però això s'ha de veure des de la perspectiva de la seva força i la seva capacitat de defensa. Hi ha una llei d'acollida i el pacte nacional per a la immigració, que busca que aquesta sobrecàrrega es pugui neutralitzar i arribi a desaparèixer. Lluitem per la igualtat.

—¿Què n'opina de l'escena de les monges netejant l'altar del Papa?

—És inoportú que aquesta sigui l'única imatge que s'ha transmès de la dona en tota la visita de Papa. No són

«Si l'indicador de la violència contra la dona són els assassinats és molt alarmant»

gens estranyes les crítiques que rep la jerarquia de l'Església catòlica sobre la discriminació de sexe.

—El 25 de novembre és el Dia Internacional contra la violència contra les dones. ¿Què preparen?

—Hi haurà un acte institucional estricta. Si l'indicador són els assassinats és per alarmar-se. És el forat negre, però avui disposem de recursos i d'atenció immediata. S'està actuant en defensa de les dones. Més de 8.000 truquen al llarg de l'any al telèfon d'emergència 900 900 120. Més de 20.000 s'acosten als serveis d'informació i atenció, i els centres d'intervenció especialitzada, que al desembre seran vuit, atenen una mitjana de 1.000. Fa sis anys no era així. Hi ha protocols d'atenció específics davant la violència masclista en escoles, en centres mèdics, en justícia, a la feina i en seguretat. =